

онѣзи, които въ нѣщо-си не се съгласявали съ вѣроисповѣдни-тѣ убѣждения на Дамаса, Римския епископъ, и на Петра, епископа александрийскій, губятъ своя-та гражданска честъ. Въ тази заповѣдь Теодосій първи пжтъ загакнува за бѣдштия догматъ на Римска-та църква т. е. за непогрѣшимостъта на Папа-та. Чрезъ нея се обевява смъртно наказание на онѣзи Христиени, които празднуватъ Въскресение-то въ единъ день съ Еврей-тѣ. Като видяхъ таквази ревностъ у императора, Христиени-тѣ употрѣбихъ тая ревностъ и начнахъ да събарятъ сичко, което и най-малко носяло на себе-си знакъ отъ стара-та езическа вѣра. По поводъ на туй случили се въ Александрия кървави сбхтвания между Христиени-тѣ и е-зичниците, които въ този случай били силно побѣдени. Александрия може да послужи за най-добъръ образецъ на тогавашно-то време, защото-то въ този градъ били размѣсени и до невъзможность распалени сички-тѣ партии отъ разни вѣри, които партии сж били готови да си извадятъ очи-тѣ една на друга. Въ този градъ живѣли до 40,000 души Евреи, въ предприимчиви-тѣ ржде на които била и сичка-та Александрийска търговия. Езичество-то така сжщо било силно въ Александрия, защото оште отколѣ време тука се съединили Грько-Римски-тѣ идеи съ странния символизъмъ на Египтени-тѣ. Жреци-тѣ на Сераписа и Изида били най-учени-тѣ, най-строги-тѣ и най-оцитни-тѣ вардачи на сички-тѣ тайни отъ езическа-та светиня. И мнозина, които търсили наука и образование, нарочно дохождали въ този градъ по-